

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szerkesztőségéhez,
pénz küldemények és hir-
detések a kiadóhivatalhoz
címezendők.

Kéziratok nem adatkak
visza.

Bérmentelen levelek csak
ismert kéztől fogadhatók el.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre
2 frt; közséj jegyzőknak
és tanítóknak egész évre
3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott gar-
mond sorért 5 kr.; belyeg-
díj minden beiktatásért
30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet
nélkül a szöveg nagysá-
gára, belyegdíjjal, nyugta-
belyeggel és támlappal
együtt 3 frt.
Myittér soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél ked-
vezmények nyújthatnak.

Olvasóinkhoz.

Lapunk a küszöbön álló 1896-ik évben tizenegyedik évfolyamába lép.

A lefolyt tizenhárom év elegendő volt arra, hogy mindazok, kik Szilágyvármegyének, különösbbe pedig a volt krasznavármegyei részeknek előhaladása iránt bárminő csekély részben is érdeklődnek, meggyőződést szerezhessenek maguknak arról, hogy lapunk hézagot pótolott s hogy ezen minden hivatalos befolyástól független lap fönnállására nemcsak a volt krasznavármegyei részeknek, hanem Szilágyvármegye nagy közönségének is szüksége van.

Tizenhárom évi fennállása alatt nemcsak Szilágy-Somlyó város és vidéke speciális érdekeit tartotta szem előtt, de nem feledkezett meg arról sem, hogy az összeolvasztott Szilágyvármegye egyes részei között a jó egyetértést megszilárdítása s az ellentétek kiegyenlítése közös érdekünkben áll.

Ujabb programot most sem adunk. Haladni fogunk jövőre is azon irányban, melyet lapunk tizenhárom éves multja teljes körvonalakban mutatott be olvasóközönségünknek.

Kérjük munkatársaink s olvasóink szíves közreműködését.

A lap előfizetési ára marad a régi. Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.

A „Szilágy-Somlyó”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Karácsony.

(G.) Az emberi legnemesebb érzelmek, a szeretetnek ünnepe van. A szabadság, egyenlőség, testvériség isteni bajnokának születésnapján a keresztény világ megváltoztatja arculatát, elnémul az élet vásári zajgása fegyverszünetet tart a létért való küzdelem, hamu alá rejtőzik a törzsalakodás, a gyűlölködés lángja, szeretettől áthatva csendül fel a szózat minden ajkáról:

„Boldog ünnepeket!”

És igyekezik mindenki, hogy ezt a kívánságot legalább a hozzá legközelebb állóknál megvalósítsa figyelmével, gyöngédségével. És megmozdul annak az ezerkaru óriásnak, a társadalomnak szíve s minden egyes dobbanására lebul egy-egy sötét hajtása a nyomornak: minden egyes kéz érintésére felszárad egy-egy leomló könyccsepp; a merre járunk, a merre nézünk, mindenütt úgy tetszik, mintha fölhangzanék ez a régi szózat abból a fényes, káprázatos regivilágból, hol angyalok kara mennyei fénytől körülövezve szállott keresztül a légen s andalító seraph dalként lebegne felénk: „Békesség a földön az emberekhez és jóakarát.”

És vajjon beteljesült-e azóta ez a 19 százéves égi szózat. Nem a fegyvercsattogás, a katonai uralom szárdában élnek-e ma is a népek millió? Nem a szuronyok tömege-e az, melyeknek hegyére van feltűzve a nemzetek élte, bukása? Nem vérzik-e a társadalom ezer meg ezerféle sebtől, melyeket éget, kinezva nagyobbít a vallás, osztály, hazagyűlöletnek mérgező lángja? Nincs-e megmetyelvezve a

családi élet, korrumpálva az életfelfogás, mely egyebet nem keres, nem tekint, mint alkalmat és módot a szarbaritására?

Ám igaz, vannak sötét jelek, szomorító képek, de az az erő, az a szellem, mely ezelőtt 19 évszázaddal lángra gyult, — az emberi előhaladás, az előretörékvés szelleme nem alszik, nem pihen soha. Hirdeti a békét, munkál szeretettel, osztatja a sötétséget, hinti a felvilágosultság égi sugarát. Ott szónokol a békeegyesületekben egy lelkes nő és egy babékoszorozott költő ajkain, ott jár-ke a szegény gyermekek számára meggyújtott karácsonyfák között s hirdeti a s a gyűléstermekben. a szószékeken a szabadságot, testvériséget.

„Békesség a földön emberekhez!”

Béke a mi szeretett hazánknak, ennek a drága, szent földnek, mely fölött elrepült ezredév viharja és mégis

„Annyi balszerencse közt,
Oly sok vizsály után,
Megfogyva bár, de törve nem
Él nemzet e hazán.”

Béke a társadalomnak! Némuljon el benne minden gyűlölködés, törpüljön el minden önzés, értse meg annak minden tagja a testvériség szent szózatát s legyen áthatva e nap szellemétől.

Béke a családnak. A család az államok alapja, a nemzetek fenntartója. Ha megromlik az alap, az épület összedől. Az emberi boldogságnak a családi élet a lételapja. Oh jöjj karácsony szelleme és szenteld erősítsd mindegyik erőddel, hogy ne csak óhajts

legyen, de valósággá váljék mindenütt e szó:

„Boldog ünnepeket!”

Vármegyei élet.

Szilágyvármegye törvényhatósági bizottsága e hó 19-én és 20-án tartotta tisztújító közgyűlését hadadi báró Wesselényi Miklós főispán elnöke alatt, mintegy 270 bizottsági tag részvétele mellett.

Első nap.

Báró főispán ur ő méltósága a közgyűlést d. e. 9 órakor megnyitván, s a csaknem teljes számban megjelent bizottságokat szívélyesen üdvözölve, általános tetszés és lelkes éljenzéssel fogadott beszédében ecsetelte a tisztújítás fontosságát s a jó adminisztrációnak a közéletre való kihatását. Főlemlítette, hogy a tisztikar lemondása által a vármegye közgyűlése előtt egy fehér lap fekszik, fölkeri tehát a közgyűlést, hogy eme fehér lapot töltse be belátása szerint vármegyének és hazánknak javára. Ismerve a törvényhatóságnak nemes és hazafias gondolkodását — ugymond — meg van győződve arról, hogy a tisztújítás a törvény, igazság, méltányosság és a közóhajtnak is megfelelően fog végrehajtani s éppen ezért saját részéről szabad tért enged a közakarat nyilvánulásának, melyet bármely irányban is korlátozni, helytelennek tart.

A megnyitó beszéd után Szikszai Lajos kir. tanácsos alispán állott föl s a maga és a vármegye választott tisztikara nevében az általuk elfoglalt hivatali állásokról való lemondásukat ünnepélyesen bejelentette. Legőszintébb köszönetét fejezte ki a vármegye törvényhatóságának, illetve közönségének azon szellemi és anyagi támogatásért, melyben a most lemondott tisztikar nehéz feladatainak megoldásában sok irányu kötelességeinek

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Karácsonyra.*)

Betlehemi fényes csillag,
Mondd meg nekem:
Meg vagy-e még, főt vagy-e még,
A kéklő mennyezeten?

Főt vagy-e még, az vagy-e még
A ki voltál?
A ki ama hajlék fölött
Ez éjszaka megállottál?

Az vagy-e még, szoktál-e még
Utrakelni?
Egy-egy éltet, ilyen tájon,
A jövőnek eljegyezni?

Eljegyezni nehéz földi
Szegénységre,
— De megváltó, napsugaras
Szeretettel a szívébe!

Eljegyezni szenvedésre,
Szolgásgára...
— Mig miljókat melegíthet
Főtlobogó lelke lángja!

*) Az „Uj Idők” 58-ik számából.

Eljegyezni tövisből font
Koszorura...
— De kiszállni a halálból,
S a szívekben élni újra!

Fényes csillag, szoktál-e még
Utrakelni?
Egy-egy éltet ilyen tájon
A jövőnek eljegyezni?

— Oh ha szoktál: állj meg a mi
Házunk felett;
Jer, ragyogd be sugaraddal
Az én szegény gyermekemet!

Szabotcska Mihály.

Száz forintos sapka.

— Spanyol freskó. —

Magyarosította: *Millió.*

A Monte Magurro tövén egy sikkes kis város pihen, neve Sumlio. Az *-ik év nyarán nagy ünnepségek készültek itt egy nagy művész tiszteletére, ki 50 éves művészi jubileumát ülte, megemlékezett a városról, hol mint vándorszínész első először lépett a világot jelentő deszkákra. Elhatározá hát, hogy mielőtt bucsut venne a színpadtól, még egyszer fellép itt a színpadon. Ez alkalomra, mint művészetbarát én is elrándultam s így beszélhetem el a száz forintos sapka történetét. Egy kis figyelmet kérek!

A lassuságáról híres helyiérdekű vonat mozdonya nagyot fütttyentett örömben, a mint a végállomáshoz érkezendő volt. Az ablakon kitekintve legelőbb egy elhagyott vizimalom tűnt szemembe, kerekének lapátjai között pajzán táncot lejtettek a kis folyónak vidám hajjai. Odább egy feketebőrű téglamester parancsolgatott alantás cigányainak. Kitömésre méltó alak! Tarkóján mintegy kétökölnyi segédfej bigyeszkedik, rajta néhány szál szőr mimelven a bajuszt. Nevezetes alakja a kicsiny városnak. A monumentális épületek minden téglája róla beszél, mint szülőapjáról.

Megnyugovánk, hogy már közel van a város, ha a téglagyár mellettünk elmaradt, bár a városból még mit sem láthatunk. És csakugyan egy fordulás s a kerek kattan a nehéz fék között. Még egy életveszélyes zökkenés s a helyiérdekű vonat — bagatell 90 percnyi késséssel — megérkezett. Most tárult szemünk elé a szép fekvésű kis város, mely a hirtelen haragu kis folyó árjától féltében kapaszkodik fel a hegyoldalra. De csak egy pillanatig gyönyörködhetünk a kies fekvésben, figyelmünket most más ragadja meg.

A perronon áll vagy 30 alak — a város hotvoleja, élükön a diszspanyolba öltözött polgármesterrel, ki a leszálló művész érdemét erejét felülmúló bombastjaival üdvözölte. A művész megatva a nevetés ingerétől, könnyelábadat szemmel pár szóval köszöni meg a diszes fogadtatást. Még egy nagy takarmány-porció (érsd bouquet) következett s a kezdet ne-

hézségein emigy átallesve, don Gentilis polgármester lovagias illemmel fűzte karjára a művészt, hogy a kívül várakozó diadalkocsihoz vezesse. És minő meglepetés! A kocsi elől hiányzik a két prűskölő paripa (még a hajnali órákban odavontatta egy számár-talyigás). A bakon diszruhában a polgármester huszárja ül suhogóval kezében. A művész sokért nem adná, ha bajusza van, mert észrevétlenül mosolygott volna alóla, mig így az örömbeuszó polgármester meglátva a mosolyt, félremagyarázhatlan önértetes mosolylyal arcán ült föl szemben a művésznővel a kis ülésre. S midőn a cordontálló veteránok, akarom mondani tűzoltók trombitása riadóra harsant, előrohant 8—9 lovag, s az istrángokul használandó kötelekbe kapaszkodott. Most elcsattant a suhogó csapója s megindult a menet. Elöl a tűzoltók csapatja haladt jól begyakorolt menetelésben, utána a diadalszekér, melyet, hogy el ne akadjon, a város főjegyzője, a tulságosan jól táplált don Florio hátulról hivatalból taszított. Festői látványt nyújtott a szép menet, a mint a fellobogóztott fúton végig haladt.

Dél lévén, a művész tiszteletére a polgármester ur fényes ismerkedési ebédet rendezett. S ezen a művészt minden, a városban elköltendő ebédre, vacsorára elangazsálták.

Este a városi színház zsufolásig megtelt, úgy hogy a kívül rendezkedő don Kapitano ingyenjeggyével alig volt képes belokalizálni. A vándor színigazgató örömmel dörzsölé össze kezét. De a színházról is kell valamit mondanunk. Csinos és

teljesítésében segítette, gyámolította, és részesítette.

A közgyűlés a lemondást elfogadván, báró főispán ur a tisztújító szék tartamára jegyzőül Török Istvánt, ügyészül Moni Gyula ügyvédet helyettesítette.

A kijelölő bizottság megalakítása következett ezután. Báró főispán ur a kijelölő bizottságba a maga részéről báró Wesselényi Béla, br. Kemény Árpád és Lázár István bizotts. tagokat nevezte ki, s illetve kérte föl, a közgyűlés pedig Czell Lőrincz, Kaizler Ignác és Barbolovics Alimp bizottsági tagokat választotta meg.

A kijelölő bizottság az alispáni állásra Szikszai Lajost és Lőrinczy Györgyöt jelölte ki. A szünni nem akaró eljenzéssel fogadott kijelentés után 20 tagnak írásban beadott kívánsága folytán elrendeltetett a szavazás. Báró főispán ur kijelölte I. szavazatszedő küldöttségbe elnökül Biró Ferencet, tagokul Kovács Istvánt és Zeitler Károlyt, jegyzőül dr. Bazala Bélát; a II. küldöttségbe elnökül Dull Jánost, tagokul Kovács Miklóst és Somogyi Kálmánt, jegyzőül ifj. Kapus Sámuel. Az I. küldöttségnél az A—L betűn, a másodiknál az M—Z betűn kezdődő nevű bizottsági tagok szavaztak.

Beadatott összesen 263 szavazat, ebből Szikszai Lajosra esett 213, Lőrinczy Györgyre 50 szavazat s így Szikszai Lajos 163 szótöbbséggel a vármegye alispánjának megválasztatott.

Az eredmény kihirdetése után bejelentette báró főispán ur, hogy a kijelölő bizottság a főjegyzői állásra Török Istvánt jelölte, ki a vármegye főjegyzőjévé egyhangu közfelkiáltással meg is választatott.

Az I-ső aljegyzői állásra két jelölés történt. Jelöltettek Kiss Emil és dr. Veres Sándor. 20 tagnak írásban beadott kérelmére a szavazás elrendeltetett.

Beadtak összesen 244 szavazatot, ebből dr. Veress Sándorra 156, Kiss Emilre 88 szavazat esett, mihez képest báró főispán ur dr. Veress Sándort 68 szavazattöbbséggel megválasztott I. aljegyzőnek jelentette ki.

A II. aljegyzői állásra Bálint Sándort, a III. aljegyzőire Pap Endrét, a tiszti főügyészi állásra pedig Moni Gyulát jelölte ki a kandidáló bizottság, kik egyhangu közfelkiáltással meg is választattak. Pap Endre azonban köteles a mai naptól számított egy év alatt az előírt képességet megszerezni.

A főpénztárnoki állásra kijelöltettek Wisky Sándor, Szénássy Zoltán és Nagy Kálmán, 20 bizottsági tag szavazást kérvén, báró főispán ur azt elrendelte s egyuttal egy III. szavazatszedő küldöttséget alakított, melynek elnökévé Sváicz Aladárt, tagjaiul Kethely Istvánt és Vince Albertet, jegyzővé dr. Veress Sándort nevezte ki. Az I. küldöttségnél Wisky

Sándorra, a II-iknél Szénássy Zoltánra, a III-iknél pedig Nagy Kálmánra szavaztak.

Beadatott összesen 260 szavazat, ebből Nagy Kálmánra 99, Szénássy Zoltánra 97, Wisky Sándorra 64 szavazat esett. Ezek szerint tehát a vármegye főpénztárnokává szótöbbséggel Nagy Kálmán választatott meg.

A főpénztári ellenőri állásra Ajtai Endrét, az árvaszéki elnöki állásra Domby Károly, az ülnöki állásokra Kaizler Sándort, Pap Lászlót és Bagossy Károlyt, az árvaszéki pénztárnoki állásra Wisky Ferencet jelölte a bizottság, kik közfelkiáltással meg is választattak.

Az árvaszéki ügyészi állásra Halmágyi László és dr. Gyurkó László jelöltettek ki. A bizottsági tagok többsége Halmágyi László nevét hangoztatván, miután szavazást senki sem kért, báró főispán ur Halmágyi Lászlót megválasztott árvaszéki ügyésznek jelentette ki.

A járási tisztviselők kijelölése következett ezután.

Kijelöltettek: a tasnádi főszolgabírói állásra Bölöni Bálint, a sz.-somlyói főszolgabírói állásra Nagy Gyula, a zilahi főszolgabírói állásra dr. Kaizler György, kik egyhangu közfelkiáltással főszolgabírákká meg is választattak.

A krasznai főszolgabírói állásra kijelöltettek Nagy Domokos és br. Györfy Pál. 20 tag kérelmére a szavazás elrendeltetett.

Beadatott összesen 193 szavazat. Ebből Nagy Domokos 163-at, br. Györfy Pál 33 szavazatot nyert, Nagy Domokos tehát 130 szótöbbséggel a krasznai járás főszolgabírájává megválasztatott.

A szilágy-csehi főszolgabírói állásra Z. Kiss László és dr. Gyurkó László jelöltettek ki. A bizottsági tagok nagy többsége Z. Kiss László nevét hangoztatván, főispán ur őt közfelkiáltással megválasztott főszolgabírónak jelentette ki.

A zsi-bói főszolgabírói állásra Kovács István, dr. Gyurkó László és Péchy Imre jelöltettek ki. Péchy Imre a kijelölés után visszalépve, a bizottsági tagok nagy többsége a Kovács István nevét hangoztatta, minek következtében a zsi-bói járás főszolgabírójává egyhangu közfelkiáltással megválasztatott.

A betöltendő 10 szolgabírói állásra kijelölték Galló Imrét, Koritsánszky Ferencet, Takács Józsefet, báró Bornemisza Károlyt, továbbá Felekán Oktávót, Donogány Jánost és Orosz Lászlót. — Nevezettek egyhangu közfelkiáltással meg is választattak. Utóbbi három azonban szolgálatba lépésétől számított egy év alatt a megszabott elméleti képességet megszerezni köteles, ellenesetben állásukról lemondattaknak fognak tekintetni.

Az alispán kerelme folytán a köz-

abbé gondolatainak gyors futamát papirra tételni pater Acmillioval. Egy nagy asztal tele írásokkal, székek és lócák csak úgy roskadoznak a nagy könyvek halmazán. Egy kis fogason nyugodtan lógott pater Acmillio simlis sapkája, melylyel irásközben kifáradt gyenge szemét védelmezé, s hogy az abbé ne lássa a harag tüzeit, mikor gondolatözoene sebesen vágatott. A művészón egy nagy zsöllyében ráült az „iktató“-ra s meglátva a sapkát, fejére helyezé s kedveskedve dicséri az öregnek, mily kellemes kis sapkája van. Pater Acmillio elégtelen mosolygott, az öreg abbé pedig elfogulva szól: „titkáromé.“ Ez elég volt. A művészón azonnal letévé a sapkát.

A kávé elfogyott s míg a jó borral telt poharak ante inter et post vidáman csöngedeztek; a kis sapka fejről-fejre szállott. Pater Acmillio még jobban mosolygott. S a kedvenc egyszer csak eltűnt s pater Acmillio többé nem mosolygott. Ki dugta el? Kinél lehet? Ezen töprenkedett. Ugy is ritkán kerül egy kis misedij s bár olykor-olykor egy korsó söröcske is vigan elcsusznyk, most már megint sapkát kell vennie.

De im föláll don Gentilis, a lovagias polgármenter s amintt érül-fordul, a sapka magát szégyenkezve, pirulva dugja ki simlijét a polgármenter dohányszín frakkja hátulsó zsebéből.

— Megvan! (S a kíváncsi világ azt kérdi, mi van meg.) Ovatosan odaugrani, a sapkát visszahódítani egy perc műve volt. Hohé polgármenter ur e sapka az enyém s az itt marad!

— Páterkám ennek anyagi értéke oly csekély, hogy róla szólni nem érdemes, de mint a művészón emléké én a polgármenter, szeretném családí muzeum számára megtartani. Hogy adja hát nekem?

— Sehogy!

igazgatási bizottságból ez év végén sorrend szerint kilépő br. Kemény Árpád, Lőrinczy György, Dull László, Péchy Mihály és Sváicz Aladár tagok helyeinek titkos szavazás útján való betöltését a közgyűlés elhatározná; a szavazatok beszédésére az I. és III. szavazatszedő küldöttség rendeltetett ki.

A beadott szavazatokból br. Kemény Árpád 91-et, Lőrinczy György 75-öt, Kovács Miklós 69-et, Sváicz Aladár 67-et, Helley János 66 szavazatot nyert, kik tehát az 1896. és 1897. évekre a közig. bizottság tagjaiul beválasztattak.

A választásnak a báró főispán ur által történt kijelentése után br. Kemény Árpád egészségi állapotára való hivatkozással bizottsági tagságáról lemondott, mit a közgyűlés a legnagyobb sajnálattal fogadott el s az ekként megüresedett tagsági hely betöltését a holnapi ülés napirendjére tűzte ki.

Báró főispán ur értesítette aztán a vármegye közönségét, hogy az 1886. XXI. t. c. 57. §-ában gyökeredző jogánál fogva Biró Ferencet tiszteletbeli főügyésszé, ifj. br. Wesselényi Miklóst tb. aljegyzővé dr. Ajtai Endrét tb. főorvossá, Tallér Istvánt tb. állatorvossá nevezte ki.

Értesítette továbbá arról is a megye közönségét, hogy a belügyminiszternek hozzá intézett leirata szerint az árvaszéki jegyzői állás ez alkalommal be nem töltethető, mivel az 1896. évi vármegyei költségvetés jóváhagyva nincs.

Ezzel az üléss az idő előre haladottságára tekintettel, d. u. fél 4 órakor bezáratott s folytatására a holnapi napnak d. e. 10 órája tűzetett ki.

Második nap.

A tisztújító közgyűlés második ülését báró főispán ur f. hó 20-án d. e. 10 órakor nyitotta meg.

A megelőző napi ülésről szerkesztett jegyzőkönyvnek hitelesítése után értesítette báró főispán a közgyűlést, hogy tegnap délután a gyűlés befejezte után vette a belügyminiszter azon leiratát, mely szerint Tarpai Miklós a szolgabírói állásra jelölhető és feltételesen megválasztható. Ennek folytán a kijelölő bizottság megalakítására kéri fel a közgyűlést, saját részéről ezen bizottságba br. Kemény Árpádot, Dull Jánost és Lázár Istvánt nevezvén ki. A közgyűlés ugyan ezen bizottságba Kaizler Ignác, Czell Lőrincz és Kovács Miklós bizottsági tagokat választotta meg.

A bizottság Tarpai Miklóst a szolgabírói állásra jelölve, őt egyhangu felkiáltással szolgabírónak meg is választották.

Kovács Miklós, az előző napon megválasztott közigazgatási bizottsági tag sokoldalú elfoglaltsága miatt tagságáról lemondását bejelentvén, azt a közgyűlés

— Im itt van száz forint. Ennyiért épen kétszáz ilyen sapkát ad don Fabrio.

— Ezerért sem adom!

Gentilis polgármester nehéz lemondással húzódott le székére a művészón mellé . . .

* * *

A művészón aztán elutazott. Pater Acmillio megbánva tettét, így elmélkedett. Oh én szegény ördög, mily jó lett volna nekem az a száz forint. Hogy hasznosodnak ne tüntem volna fel, ötvenet odaadtam volna a színészek nyugdíj-egyletének. A másik ötvenből lett volna sapka s telt volna vagy négyszáz korsó sörre. S nagy busan nadrágja hosszú üres zsebének legeslegfenékén néhány garast előkotorva, egy békeorsó-sörre sörházba bandukol. És ott találta a hotvolét. Beszélnék a le-tűnt fényes napokról: Remek fogadtatás, diszes bevonulás, pompás ebédek, frappans tósztok stb.,! Leghangosabb volt a főrendező Gentilis polgármester, a lovagias. Pater Acmillio szerényen üldögélt és zsebe értékehez mért korsó sörével nagyban gazdálkodott. De mentő gondolatja kél, feláll s nagy szerényen megáll a polgármenter előtt s félénken szól:

— Polgármester ur! Ön ez urak előtt tegnap 100 frtot ígért ama sapkáért, melyet a művészón viselt. Meggondoltam a dolgot a vásárt elfogadom.

— Mit akar barátom?

— A sapkát eladni!

— Nem kell!

— Ötven . . . sőt . . . huszonöt forintért is odaadom!

— És szól don Gentilis a lovagias:

— Röviden beszéljek. A sapka nem kell, nincs értéke többé; a művészón elutazott!

Tableau!

sajnálattal tudomásul vette. Ehez képest a megüresedett két bizottsági tagsági helynek titkos szavazás útján leendő betöltése elrendeltetett. Egyuttal elrendeltetett a szavazás a központi választmány megalakítása céljából is. Kiküldetett két szavazatszedő küldöttség, egyiknek elnöke Biró Ferencz, tagjai Sváicz Aladár és Zeitler Károly, jegyzője Bálint Sándor, a másiknak elnöke Dull László, tagjai Kovács Miklós és Molnár Lajos, jegyzője dr. Veress Sándor voltak. Az előbbi küldöttségnél a megüresedett két közigazgatási bizottsági tagsági helyre, az utóbbinál a központi választmányra szavaztak.

Megválasztattak a közigazgatási bizottságba 1896. és 1897. évekre terjedő megbízatással br. Györfy Pál és Péchy Imre.

A központi választmány tagjaiul: br. Wesselényi Béla, Domby Károly, Dull László, Biró Ferenc, Sántha Dezső, Balássy Miklós, dr. Petri Mór, Kiss Lajos, Kovács Miklós, Török István, dr. Berger János, Kiss Ernő, Lőrinczy György, Gencsy Sándor, Dobay Antal, Moni Gyula, dr. Bartha Lajos, Dull János, dr. Balássy Endre, Pojlák József, Szent-Királyi Zoltán István, Szabó Pál, Lányi Károly, Zeitler Károly, Pap György (Illésfalvi), Kovács Sándor, dr. Nichita János, Faragó Sándor.

Egyhangu közfelkiáltással választották meg azután a többi szakbizottsági tagokat a következőképen.

Állandó választmányi tagok lettek: dr. Petri Mór, Bölöni Sándor ügyvéd, Czell Lőrincz, Csaponyi Ignác, Domby Károly, Dull László, Fröhlich Albin, dr. Nichita János, Faragó Sándor, Dull János, Kiss Lajos, Kiss Ernő, br. Bánffy János, Lőrinczy György, Pap György (Illésfalváról), Molnár Lajos, Somogyi Kálmán, br. Wesselényi Béla, Szikszai Lajos, br. Bornemisza Elemér, Balássy Miklós, Kovács Miklós, Barbolovics Alimp, Biró Ferencz, br. Kemény Árpád, Fodor Elek, dr. Balássy Endre, Moni Gyula, Sántha Dezső és K. Kovács István.

Megválasztották továbbá a közegészségügyi bizottságba Dull Jánost, Barbolovics Alimpot, dr. Berger Jánost, Csaponyi Ignácot, Czell Lőrinczet, dr. Pap Györgyöt, Lőrinczy Györgyöt, Kiss Ernőt, Bikfalvy Istvánt, Lányi Károlyt, Molnár Lajost, dr. Bartha Lajost, Dull Lászlót, dr. Petri Mór, Mihály Károlyt és Dulka Eleket.

A községi jegyző szigorló bizottságba: Szikszai Lajos kir. tanácsos alispánt elnökül, Török István főjegyzőt elnökhelyettesül, tagokul: Biró Ferencet, Kiss Lajost, Moni Gyulát, dr. Petri Mór, dr. Majos Károlyt, Domby Károlyt, Domby Lászlót. A községi és körjegyzői karból beválasztandó két rendes és egy póttagra nézve a közgyűlés megkeresni határozta a jegyzői együletet ezek kijelölésére.

A statisztikai bizottságba beválasztattak: Czell Lőrincz, dr. Petri Mór, br. Kemény Árpád, Vincze Albert, Dull László, Lőrinczy György, Molnár Lajos, dr. Pap György, Somogyi Kálmán, Fodor Elek, Lányi Károly és Unger Gusztáv.

A lótenyésztési bizottságba elnökül: br. Wesselényi Béla, tagokul: Kovács Miklós, Simay Miklós, Bölöni Sándor, Bydeskuthy György, Nagy Domokos, K. Kovács István, Pojlák József, br. Bánffy János, Nagy Ferenc, Péchy Mihály, Gencsy Sándor, ifj. Kávássy Sándor, br. Bornemisza Elemér, Sváicz Aladár, Pap György, Récsy Lajos, Jeney István, Fröhlich Albin, Helley János, br. Wesselényi Miklós.

Az igazoló választmány elnökéül báró főispán ur kinevezte Biró Ferencet, tagjaiul Unger Gusztávot, Csaponyi Ignácot és Czell Lőrincet, a közgyűlés pedig beválasztotta Molnár Lajost, Dull Lászlót, Kiss Ernőt, Lányi Károlyt és dr. Pap Györgyöt.

A bíráló választmány tagjai lettek: Balássy Miklós, Dull János, dr. Petri Mór, Pap György (Illésfalvi) és Kiss Lajos.

A községi és körjegyzői nyugdíjintézet igazgató bizottságába beválasztattak: Sántha Dezső, dr. Balássy Endre, Faragó Sándor, Somogyi Kálmán, Domby Károly, Lázár Géza, Dull János, dr. Nichita János, br. Wesselényi Béla, Deutsch Zsigmond, Moni Gyula, Pap György. A körjegyzők közül a bizottságba beküldendő 6 tag megválasztása iránt a jegyzői egyület megkerestetni határozottatott.

A gyámpénztáraknak érvényesendként való megvizsgálására Czell Lőrincz és Molnár Lajos törvényhatósági bizottsági tagok küldettek ki.

Báró főispán ur fölkérésére aztán a közgyűlés helyettes főügyésszé Halmágyi László árvaszéki ügyészt, helyettes árva-

széki elnökké Kaizler Sándor árv. ülnökök választotta meg.

Majd a megválasztott tisztviselők tettek le a hivatalos esküt. Végül báró főispán ur báró Győrfy Pált és Péchy Imrét tiszteletbeli főszolgabírákká kinevezte, ennek megtörténtevel Szentkirályi Zoltán István törvényhatósági bizottsági tag a maga és a vármegye közönsége uevében köszönetet mondott főispánunknak a tisztújító közgyűlés mindenek felett bölcs és tapintatos vezetéséért, mint a melynek volt tulajdonítható az, hogy a különböző érdekek nyilvánulásai a gyűlés menetére zavarólag nem hatottak. Kívánja tehát, hogy szeretett főispánunkat az uristen vármegyénk és hazánk javára még soká, igen soká éltesse.

Az általános tetszéssel fogadták és szűnni nem akaró éljenzéstől kísért beszéd után báró főispán ur sikerdus munkálkodást és sok szerencsét kívánt az újonnan megválasztott tisztikarnak s a tisztújító közgyűlést d. u. fél 2 órakor bezárta.

„Szilágy.”

Választás után.

Mint mindennek úgy a megyei tisztújításnak is végének kellett lennie. Azt mondja a költő: a kolbász is elfogy akármilyen hosszú, hát a választás is elmúlt akármilyen hosszú volt is! Pedig eltekintve a pályázó hivatalnokok drukkjairól, kellemes és érdekes is volt az s ha a „Tigris” megkérdeznők, bizonyosan azt mondaná: „bár most is tartana!” (Hogy egyik szavamat a másikba öltsem, ideje előtt emlitem meg, hogy a bukott Lőrinczy párt tagjainak a „Tigris” paprikás levest szolgáltatott föl. Vendéglistától elég jó vicc!)

No de elől kezdem:

A szilágysági vonat 18-án este fél 10 órakor érkezett meg Zilahra. Nem esoda! Hiszen Szilágymegye nadragos részének fele legalább s azonkívül a téli „amateur” nadragosok közül is sokan rajta ültünk. Elég nehéz lehetett! Már félni kezdünk, hogy talán valamely kortesfogás üzi játekát velünk s leakar kísértetni bennünket a választásról — Lőrincypártiakat. Mégis — mondom — valami nagy nehezen „erőnek erejével” csak megérkeztünk. Kocsi, omnibusz volt elég az állomáznál, de mégsem fértünk fel reá. Törhetlen Lőrincypárti létemre harsányan kiálték: „Tigris omnibusz!” S csakugyan legelső jutottam be ama bákába, mely haladásában, — különösen éjjel — oly veszedelmes, hogy ezután személyazonosságomat igazoló bizonylattal fogok csak beleülni s jóelőre végrendeletet teszek saját szerzeményü adósságaim érdekében oldalági örökösöm és jó barátaim terhére.

A mint beleültem ülőplatombá, elbucszandó saját ábrázatomtól, a tükörbe pillanték. No, mondom megnyugvással, még épen vagyok. Két szemem nem folyt össze s bajuszom is — bár szála mint Szilágymegye törvényhatósága — zavargottak is; — kétfelé állott. Alig végeztem el megelégedéssel önvisitációt, megtelt az omnibusz, sőt egy 98 kilogrammos virilis az ölembe helyezkedett. „Ejnye, mi a tatár! Olyan szerelembe esik ilyenkor az ember egymással, hogy egymás ölébe ül?” kérdeztem magamtól, de mint újdonsült bizottsági tag nem mertem nyilatkozni, nehogy járatlanságomat kimutassam. Azután tudtam csak meg, hogy az illető Szikszay-párti volt s ha agyonnyomni nem is, legalább hasznavehetlenné akar tenni. Nem sikerült!

A Tigrisbe megérkezvén, volt nagy sokadalom! Győzünk — így magamban. Unger Gusztó ott ülegetett egy Lőrincypártit. Megtért, gondolám! Pedig dehogy! Csak azt illusztrálta, közpártiak is lehetnek jóbarátok és szerethetiek egymást. Ez a meggyőződés dominált egyébiránt a választáson is. A bukás biztos tudatában a legnagyobb vegyes-elkeseredéssel ittunk hajnaltájj s nyugodni tértünk.

A reggeli órákban, — mint méhek a méhkast — úgy özönlöttük el a megyeház környékét. Az ismerősök üdvözölték egymást: Kire szavazol? kérdezték egymástól. Pardon! Most jut eszembe, hogy terrorizálva vagy! Azért maradunk jóbarátok!

Vége az alispán megérkezett s megnyitván az ülést s küldöttséget menesztvén a főispánért, a megérkezést szűnni nem akaró viharos éljenzessel fogadtuk, ki meg is érdemelte; a választást a legnagyobb higidtsággal és pártatlansággal vezetve. Csak az tűnt föl nekem, hogy a főispán ur elfeledte fölvenni diszmagyar ruháját, a mi pedig dukált volna. Közbe-

vetve megjegyzem, hogy a világi urak is mind úgy jelentek meg, mintha egyenruha nélküli „terrorizáló finác”-ok lettek volna. Pedig egy hazafias szellemű vármegye bizottsági tagjaitól méltán megvárhatnók, hogy ilyen alkalmakra diszmagyarba öltözködjének.

Alispánnak maradt a ki volt. Megéljenzték. Az „éljen” csillapulta után egy szellemes földesur „éljen Zeidler” kiáltással hódolt a siker eszközölőjének. A többi hivatalnokokra megoszolva adattak a szavazatok párttekintet nélkül. De még is voltak kapacitások. Szorult a kapca? Erővel fogták a szavazót. Így történt, hogy egy ur két jelöltre is lesavazott, meg az, hogy egy — csupán érdeklődő — jóhumoru lelkiatyát. Kétfelől karolva vonzott keresztül két kortes a kis terembe s ott kérdé tőlük: mit akartok, hiszen én nem vagyok szavazó! Csaknem kilökték!

A karzaton a „Szépne” nevéhez méltóan volt képviselve. Egy pár vidámabb fiú. — köztük két fiatal pap — már az új első aljegyzőnéi állás betöltésén fáradozott nagy buzgalmában, de nehéz lévén a választás a sok szép hölgy között; a választást, mint bizalmi kérdést az aljegyző urra bízta.

A jelölés tartama alatti idő unalmát egy jól táplált virilis elrekedt kortes hagjával s szellemi sziporkáival igyekezett eloszlatni, a mi sikerült is.

Vége a főszolgabírákra került a sor. Azonban egy enni is szerető lelkiatyá egy ebéd közbevetett elköltségét hozta javaslatba. Nyilván attól félt, hogy a Tigris malacainak bőre megtalál puhulni a sok várakozásban. (de pompás ropogós volt!) Hanem az álszemérmesek és a villásreggelizők lehurrogták. Így egy folytatban ment végbe a választás, mi csak az esteli órákban fejeztetett be. A lelkiatya azonban annyira elővezett, hogy haragjában olyan nagyot éljenzett a krasznai főszolgabírói állásra történt kijelölésnél, hogy egy mellette álló, szopránhangú ellenpárti öreg ur csaknem elájult ijedében.

Választás után ismét szent lett a béke. Szikszay- és Lőrincypártiak egyhangulag itták a hegylevének deklarált italt, örülvén, hogy legalább hat évben egyszer összejöhet a megye színe-java. Voltak felköszöntők örömteli áradások bruderivások és visszaívások, dalok, szavaltok s a mi csak előadta magát. Egy papi jellegű férfit plane stante pede megválasztottunk központi főesperesnek az ev. ref. egyházmegye négy felé osztása esetére. Az illető meghatva köszöntö meg a benne helyezett bizodalmat s teendői végzésére tehetségét is felajánlotta.

Igy telt el az idő egész késő esteli órákig a mikor szégyel oszlottunk ki ide-oda, ki a fénys ár hoc bábra. Én ott nem voltam, de báreferáda írásra úgy sem vállalkoznám; azt másnak hagyom.

Végül azzal a kellemes megnyugvással, bucsuzom el a törvényhatóság tagjaitól, nézeteltérések, véleménykülönbségek lehetnek ugyan köztünk, de mindig jóbarátok maradunk.

A viszontlátásra!

Működ.

Színház.

Folyó hó 21-én került színre Sardou Viktor kitűnő színműve „A szókimondó asszonyosság.” (Madame Sans Gene.) A közönség érdeklődése előre fel volt hívva a darabra és a színház csakugyan látogatott volt. A címszerep alakítója Aranyossyné (Katrin) a várakozásnak megfelelt. A többi szereplőkről nem szólnunk semmit: A sugó óriási munkát végzett.

December 22-én Nesztroy „Domi” című színművét adták bucsuzóra. Vasárnap előadás volt, vasárnapi játékkal és hangulattal. — Mint halljuk, Aranyossy társulata tőlünk Székelyhidra megy. Több sikert, nagyobb pártfogást kívánunk nekik.

Ingatlan birtok változások.

A sz. s. m. lyó i kir. járásbíróság területén. Gurzó Tótyer örökölte Gurzó Cilika domoszlói birtokát; Gál Demeter s neje megvette Fazakas Pál borzasi 1 beltelekét 210 frtéért; Sztráva Tótyer Sztráva Mitru f.-kaznaci birtokát 170 frtéért; Nedekey János megvette Pocsveiller Andrásné somlyói 1 szántóját 150 frtéért; Major Lázár Balla A. János perencesi 1 kaszálóját 250 frtéért; Purgye György Purgye Onyica a.-kaznaci birtokát 292 frtéért; Árgyelán Pál és neje Szirka Gáborné somlyói 2 szántóját 106 frtéért; Sebestyén Gergely Sebestyén Oál kárászteleki 1 beltelekét 116 frtéért; Kocse Nue és neje Kocse Gábor s társai gyümölcsésési 1 szántóját 320 frtéért; Vizaknai Sámuel s társai örökölték Uri Józsefné rátoni birtokát; Tulkos József és Dániel Tulkos Ferenc kemeri

birtokát; Kutasi István és Mária Benedek Andrásné nagyfalui birtokát; Moticsik József és Márton megvette Moticsik Ilona s társai hármaspataki 1 beltelekét 220 frtéért; Zilberman Ignác Zilberman Ignác nagy-derzsiai birtokát 600 frtéért. Benedek B. Ferenc s neje Tótyos G. István nagyfalui 1 beltelekét 200 frtéért; Barta József s társai örökölték Barta András kárászteleki birtokát.

Különfélék.

— Mai számunkhoz fél iv hirdetési melléklet van csatolva.

— Tisztelettel kérjük olvasóinkat, hogy előfizetéseiket megújítani, azok pedig, akik hátralékban vannak, tartozásaikat kiegyenliteni sziveskedjenek

— Kerekes Ernő, zilahi főgimnáziumi h. tanár a napokban tette le tanári szakvizsgálatát a budapesti tanárvizsgáló-bizottság előtt szép sikerrel.

— Patronus. Báró Wesselényi Miklós vármegyénk főispánja, egyházmegyei főgondnok a göröcsöni ev. ref. papilakot 300 forint költséggel kibővítette.

— A nőegylet karácsony második napján tartandó theatestélyére ismételten felhívjuk olvasóink figyelmét. Az estély jóvelme szegénysorsu iskolás gyermekek felruházására fog fordíttatni. Oly szép, nemes cél, mely méltó a karácsonyi ünnepekhez. Az estély programja: 1. Nyitány, előadja a műkedvelő zenekar. 2. Csipkerózsza. Előkép. 3. Szavaltat, előadja Bartha Vilma k. a. 4. Románcz. Zezekisérrel éneklő dr. Láng Jakabné ünnö. 5. Reggeli vihar. Előkép. 6. Ária a „Parasztbecsületből,” zenekisérlettel éneklő Somlyó Nándor ur. 7. Walcer előadja a műkedvelő zenekar.

— Mit hozott a Jézus? A helybeli róm. kath. templomnak két oltárvánkost. Ruszka Margit kisasszony készítette, miért a hitközség előljárósága ez uton is köszönetet mond. Magáról a szép kézimunkáról csak annyit szólnak az elismerés hangján, hogy nem hiába nevezi a latin a himzést „acupictura”-nak (festés tüvel).

— Tisztújítási bál Zilahon. A megyei tisztújító közgyűlés napján, f. hó 19-én, a szilágymegyei közkörház törzstőkéje javára rendezett bál legszebben sikerült. A tisztújítás már délután három órakor teljesen befejezve lévén, a megyei tisztikarnak igen kevés kivétellel újból megválasztott tagjai egész erővel vettek részt az esteli mulatságon, melyre annyi sok szép asszony és leány gyűlt egybe, hogy még a deresedő bácsik is gyönyörködve néztek széjjel. Hát aztán az aranyfiatalság, hogy ne mulatott volna. Az első négyest 64 pár táncolta. A vígadó közönség a késő hajnali órákig maradt együtt. Hogy a közkörházalapra mennyi tiszta jövedelem maradt, most még biztosan tudni nem lehet, de 500 forint körül számítanak.

— Díj visszatérítés. Az erdélyi gazdasági-egylet állatkiállítási szakosztályának elnöksége értesíti az idei kolozsvári kiállításon résztvetteket, hogy az idei állatkiállításhoz szállított állatok kísérlőinek tévesen beszédett menetdíjait az államvasutak igazgatósága az illető kiállítóknak vissza fogja adni. A kik a menetdíj visszatérítésre igényt tartanak, az „Erdélyi gazdasági-egylet” titkári hivatalánál vonatkozó okmányiak (fuvarlevelek, igazolványok és menettjegyek) beküldésével igényeiket jelentsék be.

— Halálozás. Tolokán Miklós földbírtokos megyei bizottsági tag, a Szilágymegyei Krasznai és vidéke takarékpénztár igazgatója életének 59-dik évében tüdőlob következtében meghalt Krasznán.

— A lövelél mint névjegy. Most történt a tisztújító közgyűlés alkalmával. Zilahon a Tigris szalodában nagy kortes vacsorázás után egyik érmelléki vótum haza megy és tévedésből másnak felső kabátját viszi el. Mikor a megkabátlanított ur is haza akar menni, akkor veszi észre, hogy felsőjét valaki elvitte, s helyette egy sokkal nagyobbab hagyott ott. Kezdi találgatni, kié lehet. Vége egy papiros akad kézbe a zsebből. Tudom már kié a kabát, az vitte el az enyémet. Honnan? Nézd itt kaptam meg zsebében a vizitkártyáját. (A zsebben talált papiros pedig nem volt egyéb, mint a kabát tulajdonosának nevére szóló baromlevél).

— Sáros karácsony. Évek óta nem volt ilyen sáros telünk, mint most. Karácsonyi ajándékok kaptunk ugyan egy kis havat, de a feneketlen sár ezt is csakhamar elolvastja.

— Apróságok. Ha ilyen jobb ügyhöz méltó buzgalommal osztogatják fel az egyházmegyéket, maholnap több esperes lesz Szilágymegyében, mint új mágnás a főrendiházban.

△ Az ó testamentomnak sok mondanása elévült már, de egy minden estén keservesen jut eszébe itt Szilágy-Somlyón a járókelőknek és ez az Ur szava: „Legyen világosság.” — Ugy látszik a város biblia ellenes.

△ Több ember beszélget a vendéglőben választó viz mellett (értsd bor) a magyar kereskedelemről, s tengeri hajózásról, s az egyik erősen deklamálja e nagy mondatát „tengerre magyar”, a másik azt vágja rá: „Hékás, az az apostol, aki maga megy elől! Te pedig egy pohár víztől is irtózol hogy mennél hát rá egy olyan nagy pocsolýára.”

— A magyar társadalom hírlapja, a közvélemény hű szószólója, minden nap kimerítő és eleven története ez a Horváth Gyula lapja, a Magyar Hírlap, melynek felelős szerkesztője: Fenyő Sándor. Munkatársai a független politikusok és írók olyan tábora, amelyhez hasonló nagyságu és erejű sohasem támogatott még egyetlen magyar napilapot is. Vezércikkei amikor a parlament eseményeiről számot adnak, egyszersmind események a parlamentben és nem csupán a politika mibenlétéről referálnak, de munkát adnak maguknak a politikusoknak. Jobban és gyorsabban semiféle napi újság nincs tájékozva sem politikai, sem társadalmi vagy gazdasági ügyben. A Magyar Hírlap információk tekintetében az első, ítéleteiben és véleményeiben pedig teljesen független minden pártköteléktől, akármilyen érdektől. A „Magyar Hírlap”-nak nem imponál semmi, csak a közjó, és az ezért való küzdelemben a fegyverei a legradikálisabbak. Vág, üt, szur minden tekintet nélkül. A lapnak szépirodalmi részét is ez a radikális szellem lengi át. Az új Magyarország legkiválóbb elbeszélői vannak állandó szerződéssel a Magyar Hírlaphoz lekötve. A vidámságnak és a jó ízlést nem sértő pikanteritának van szentelve a Társaság című rendes rovata. A humornak egyébként is barátja a Magyar Hírlap; kultiválva azt úgy újdonsági, mint különfélék rovatában, szerkesztői üzeneteiben, kisebb nagyobb önálló cikkeiben. Nevezetesen a lap ingyen mellékletei és ajándékai, ilyenek az új évre kiadandó nagy Milleniumi albuma, amely díszműnek bolti ára két forint lesz, de a Magyar Hírlap minden régi és új akármely naptól belépő előfizetője ingyen kapja meg. Az illusztrált nagy díszalbum gazdag alkalmi és szépirodalmi tartalmára felhívjuk mindenki figyelmét. A millenárius kiállítás műképeit, mintha az egész már megtörtént volna, ez albumból ismerheti meg a magyar közönség. A legerjedelmesebb és leggazdagabb napilap egyszersmind a legolcsóbb is. Előfizetési ára egy hónapra 1 frt 20 kr. Kiadóhivatala: Budapest, Honvéd-utca. Mutatványszámot bárkinek szívesen küld a Magyar Hírlap.

— „Gyümölcskertész” a címe azon szaklapnak, melyet a földmívelésügyi m. kir. ministerium ad ki és Molnár István, orsz. gyümölcsészeti miniszteri biztos szerkeszt már 5 év óta. Célja ezen lapnak a kert- és szőlőtulajdonosokat, kis gazdákat oktatni. A lap havonként kétszer jelenik meg 1—1 és fél ivnyi tartalommal. Ára 1 évre csak 1 frt, mely a kiadóhivatalnak (Athenaeum r. társ. Bpest, Ferenciek-tere) egyszerre küldendő be.

— Figyelmeztetés a postai csomagok célszerű csomagolása és helyes címzése, stb. tárgyában. A karácsonyi és újévi ünnepek alkalmával a postai forgalom az egész országban, de különösen a székesfővárosban rendkívül mérveket ölt, a melynek akadálytalan és pontos lebonyolítására a t. közönség érdekeinek megóvása végett a szükséges intézkedéseket megtetttem. Intézkedéseim és a postai alkalmazottaknak a terhes szolgálat körül kifejtett legjobb törekvései azonban a kellő siker csak az esetben biztosíthatják, ha a t. közönség a postát nehéz feladatának megoldásában támogatni, és a forgalom gyors és pontos lebonyolítását elősegíteni sziveskedik az által, hogy a postai küldemények feladására, csomagolására és a helyes címzésre nézve fennálló postai szabályok betartása mellett az alább előadottakat figyelemre méltatja. 1. Pénzt legelőszérűbb postautalvánnyal küldeni. Küldhető azonban szabályszerűen pecsételt levélben is, de más tárgyakkal egybe csomagolni sem pénzt, sem ékszeret nem szabad. 2. Csomagolásra faládácska, vesszőből font kosár, viaszos vagy tiszta közönséges vászon; kisebb értékű, csokélyebb súlyu tárgyaknál pedig legalább is erős csomagoló papir használandó. Újság, papírba s e félebe csomagolt tárgy egyáltalán nem fogadható el. Vásznonba vagy papírba a csomagot több rétién és szorosan kell begöngyölni, gombnélküli zsinaggal többszörösen és szorosan átkötni, a zsinag keresztelési pontjait pedig jó minőségű pe-

csétyviaszal oly módon lepecsételni, hogy az egymásra fektetett vászon- vagy papírrétegek által képezett nyílásokon a tartalomhoz félni ne lehessen. A pecsételést vésett pecsétnyomó használandó. 3. A címzésnél kiváló gond fordítandó a címzett vezeték és keresztnévének, esetleges előnévének. vagy megkülönböztető jelzésnek (pl. ifjabb, özvegy, dr., stb.), továbbá polgári állásának, vagy foglalkozásának és lakhelyének pontos kitételére; a Budapest és Bécsbe szülő küldemények címzírtaiban ezenkívül a kerület, utca, házszám. emelet és ajtójelzés stb. is kiteendő. A rendeltetési hely (vármegye) és ha ott posta nincs, úgy utolsó posta pontos és olvasható feljegyzése különösen szükséges. 4. A címet magára a burkolatra kell írni, de ha ez nem lehetséges, úgy a cím fatáblácskára, bórdarabjára, vagy erős lemezpapírra írlandó. Ezen címiratok erős zsineggel, vagy dróttal tartósan a csomaghoz kötendő. Papírlapokra irt címeket mindig egész terjedelmében kell a burkolatra felragasztani s ezenkívül a csomagot zsineggel úgy átkötni, hogy a zsinég keresztzése a címíraton legyen. Felette kívánatos, hogy a feladó nevét és lakását, továbbá a címírat összes adatait magába foglaló cédula a csomagban is elhelyeztesék, hogy azon esetre, ha a burkolaton levő címírat leesné és elveszne, vagy pedig olvashatatlaná válnék, a bizottsági felbontás után a jelzett cédula alapján a csomagot mégis kézbesíteni lehessen. Ezen óvintézkedést a t. közönségnek különösen szíves figyelmébe ajánlhatom, mert azzal a feladott csomagnak kézbesítését minden körülmények közt biztosíthatja. Kívánatos továbbá, hogy a feladó nevét és lakását a csomagban levő címíratnál is felírja. 5. A csomagok tartalma úgy a címíraton, mint a szállítólevélen is szabatosan és részletesen jelzendő; a Budapestre és Bécsbe szülő csomagokon és szállítóleveleken pedig, ha azok élelmiszereket, vagy fogyasztási adó alá eső tárgyakat tartalmaznak, — azok mennyiségének tüzetes kiírása is szükséges (pl. 1 drb hurka 2 kiló, 1 drab szalonna 1½ kiló, 1 drb pújka 2½ kiló, 2 liter bor. stb.) A tartalom ily részletes megjelölése a fogyasztási adó kivétele szempontjából szükséges és a gyors kézbesítést lényegesen előmozdítja. A csomagolás tartós volta, valamint a címzés pontossága kiválóan fontos, mert a célszerűtlen és hiányos csomagolás, valamint a helytelen és hiányos címzés következményeiként egyrészt a posta nem szavatol, másrészt pedig a hiányos csomagolás folytán a csomagok könnyen megsérülhetnek, illetve a hiányos címzés, miatt azok, vagy általában nem, — vagy csak késedelemmel kézbesíthetők. Felkérem végül a t. közönséget, hogy a karácsonyi ünnepek előtt a postai küldeményeket a székes fővárosban lehetőleg a délelőtti órákban, a vidéken pedig a posták indulása előtt jóval korábban postára adni szíveskedjék, hogy a küldemények összetörölódása kikerülhető és azoknak még a feladás napján késedelem nélkül való továbbítása eszközölhető legyen. Nagyvárád, 1895. december hó 14-én. Schöpflin s. k.

— **Henneberg-selyem** csakis akkor valódi, ha közvetlen gyárából rendelik — fekete, fehér, és színeket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikos, kockázott, mintázottakat, damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) s. a. t. postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat postafordultával küld: **HENNEBERG G.** (cs. k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájca címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Irodalom.

— A Hét, Kiss József politikai és irodalmi hetilapja új hetedik évfolyamára hívja fel a közönség figyelmét. Felhívásából átvesszük a következő passzusokat. „A millennium év küszöbén... A Hét fennállásának hetedik évében... Ezek az érdekes dátumok szinte csábítanak hangzatos szavakra, amelyek — olvasóink tudják — töltölk, lapunk lelkiét egészen idegenek. Mégis egy van, a mit el nem hallgathatunk. Lehet, hogy tévedés, de az az érzésünk, hogy abban a lázas, nagy kulturális munkában, mely ez idő szerint Magyarországon folyik, a mi szerény alapokra fektetett lapunknak: A Hét-nek is megvan a maga része és a maga pozíciója, a melyet töle elvitatni nem lehet. Hogy a század katonái között, kik az előítéletek ellen való harcot vívják minden téren, politikában és irodalomban, művészetben, az izlés dolgában és a társadalmi kérdésekben A Hét és az ő emberei nem az utolsó sorokban állanak. Az

az érzésünk, hogy joggal appellálhatunk a műveltek figyelmére és az igazak becsülésére, mert becsületos és igaz munkát végeztünk. Ez a programunk a jövőre is.” Ehhez a magunk részéről még hozzá tesszük, hogy azok, a kiket A Hét egyszerűen az ő embereinek nevez, irodalmunk színéjévé képviselik, névszerint: Ambrus Zoltán, Heltai Jenő, Ignótus, Kóbor Tamás, Kozma Andor, Tóth Béla. Hasonló gárdával csak kevés magyar lap dicsekedhetik. A kik a lapot járatták, nagy élvezetet fognak találni mindig szellemes és mindig formás cikkeiben és rendkívül megírt apróságokban. Politikai esszéi valószínűleg delicatessé számba mennek és a politikai körökben nagyon olvastottak. Azon vidéki kaszinóknak, hová A Hét még nem jár, a kaszinói elnökség felhívására minden kötelezettség nélkül egy-egyed évig ingyen küldik a lapot. A lap ára egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Mutatványszámokat ingyen küld A Hét kiadóhivatala: Erzsébet-körút 6. szám.

— A sólyom vadász. Ez a címe annak a bájos festménynek, melynek remek másolatát az Egyetértés kiadóhivatala ingyen küld meg mindenkinek, aki a „Röptében a Nagyvilág körül című pompás díszművet megvette. Bájos arcu hölgy remek almásszürke lovon magára tartja sólymát, mely kiterjesztett szárnyakkal éppen elrepülni készül. Oldalt egy fecsoportnál áll a hölgyapródja. Érdekesnek tartjuk megemlíteni, hogy eddig a műből 3 kiadás fogyott el 20,000 példányban s a negyedik most elkészült kiadás pompás díszkötésben a karácsonyi könyvpiac legkelendőbb újdonságának ígérkezik. Egy díszkötésű példány ára 6 frt 50 kr. A jutalomkép elküldéséért csomagolási és postaköltség fejébe külön 50 kr. fizetendő. Megjegyezzük még, hogy a jutalomképhez díszes keretek is kaphatók rendkívül olcsó eredeti gyári áron 10 frtért, 6 frtért és 5 frtért.

— Az újságolvasásról A ki tiz évvel ezelőtt ki merete volna mondani, hogy a fővárosi napilapoknak most már százezernyi előfizető közönsége lesz, azt akkor még mindenki kinevette volna. Abban az időben az összes fővárosi napilapoknak alig volt annyi előfizetőjük, a mennyivel ma akármelyik jobb napilap egymagában dicsekedhetik. A napisajtó e tiz év alatt valóban bámulatra méltó fejlődést mutat s ma a posta naponta több százezer újságpéldányt szállít a szélrózsa minden irányába. Ez az a szám évről-évre növekszik. Ha keressük az óriási fejlődés okát, első sorban azt találjuk, hogy a művelődés folyton terjedvén, a közönség mindinkább érzi annak szükségét, hogy állandóan tájékozva legyen a világ folyásáról s mivel ezt a legjobban egy jó napilap révén lehet elérni, a jobb lapok közönsége napról-napra emelkedik. Azok között a lapok között, melyek a közönség rokonszenvét leginkább kivívták, a legelső helyet az Egyetértés vitta ki magának. Az Egyetértés nem dolgozik a hatásvadászat olcsó eszközeivel, melyek mögött gyakran a legnagyobb üresség tátong, hanem mindenkor előkelő színvonalon álló közleményei, gyors, pontos és minden tekintetben megbízható tudósításai által iparkodik régi jó hírnevét, mint hazánk legelső rangú napilapja állandóan fenntartani. Ebben nagy előnye az Egyetértésnek óriási terjedelme. Az Egyetértés egy oldalon majdnem annyi betűt képes nyomtatni, mint kisebb lapok három egész oldalán s így az Egyetértés rendes 8 oldalas lapja annyi közleményt tartalmaz, mint a kisebb lapoknál 24 oldal, a mi azonban ezeknél csak ünnepnapokon fordul elő. Ilyenkor az Egyetértés 12—20 oldal, illetőleg kisebb alakban számított 36—60 oldalnyi terjedelmű. Ilyen terjedelem mellett az Egyetértés abban a helyzetben van, hogy mindenről a legbővebb és legrészletesebb tudósítást közölheti. Az Egyetértés felőle mindent, a mi a közönséget csak érdekelheti. Politikai és társadalmi kérdések, a közgazdaság, az irodalom, a tanügy, a közegészség, szóval minden, a mit megtudni érdemes, megtalálható és bő méltatást talál az Egyetértés terjedelmes hasábjain. Nagy erőssége az Egyetértésnek bő tárca és regényrovata. Az Egyetértés tárcarovata mindig komoly, a nélkül, hogy unalmasná válnék s mindig lehet tanulni belőle valamit, a nélkül, hogy elvesztene mulattató képességét. Az Egyetértés állandóan két kitűnő regényt közöl egyszerre. Az egy év alatt közölt regények 400—500 nyomtatott ívre, vagyis 40—50 rendes regénykötetre rúgnak. Mindezek után bátran mondhatjuk, hogy az Egyetértés a hazai sajtónak egyetlen organuma, mely az intelligens közönség minden osztályának igényeit a legteljesebb mértékben kielégíti. Mindamellát az Egyetértés aránylag a legolcsóbb napilap. Előfizetési ára egész évre 20 frt s ezért kétszer annyit nyújt, mint a kisebb lapok. Előfizetések az Egyetértés ki-

adóhivatalához, Budapest, papnövelde-u. 8. intézendők, mely kívánatra szívesen küld mutatványszámot.

— „Budapesti Hírlap.” Az újságcsinálás egyik főfeladata: a közönség helyes, gyors s pontos értesítése. Még száz éve sincs annak, hogy a magyar sajtó csak a Bécsből kapott legmagasabb engedéllyel vehetett tudomást a külföld eseményeiről, így is csak hetek múlva. Ma huszonnégy óra sem múlhat el, hogy a közönséget ne értesítsük nem csak hazánk, — hanem az egész világ nevezetesebb eseményeiről. Távirat, telefon, éber levelező a világ mind a négy tájkáról s az ország minden népesebb pontjáról hirt adnak mindarról, a mi igényt tarthat a művelt ember érdeklődésére. Tudósításaink a rengetegből kiválogatni és megrostálni, ügyesen és tetszetősen feldolgozni azt a mi közönségre nézve szükséges, hasznos és érdekes: ebben a „Budapesti Hírlap” fennállása óta eddig utól nem ért példaadással járt elől, mert szerkesztőségünket az a meggyőződés vezeti munkájában, hogy a közönség semmit sem várhat el annyira újságjától, mint azt, hogy pontosan, megbízhatóan és lelkiismeretesen legyen tájékoztatva. Ez a közönség igazi anyagi és közművelődési érdeke, ez a mai zsurnaliztika fejlődési iránya. Ott pedig nevezetesen azokban a rovatokban, a hol magának a Budapesti Hírlap-nak a véleménye, ítélete, iránya, karaktere, egyszóval egyénisége nyilatkozik meg, tizennégy évi tűzpróba után már mindenki tudja, hogy mit várhat a Budapesti Hírlaptól. Az előfizetési feltételek a következők: egy hónapra 1 frt. 20 kr; negyedévre 3 frt. 50 kr; fél évre 7 frt; egész évre 14 frt. Vidékről legcélszerűbb a postautalványon való előfizetés. Cím: Budapesti Hírlap kiadóhivatala Budapesten, VIII. kerület, Rökk Szilárd-utca 4. szám és József-körút 5. szám.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

1735—1895. eln. szám.

Hirdetmény.

A zilahi kir. törvényszék elnöke közölni teszi, hogy a debreceni kir. közjegyzői kamarának 1895. év december hó 10-ik napján kelt 536—895. kjsz. rendelvényével a Szentágy Miklós sz. somlyói kir. közjegyző állandó és rendszerinti helyetteséül kirendelt Bartha Iván ügyvéd sz. somlyói lakos, közjegyzői helyettesi névalírást a szükséges számban hitelesítés és közlés végett hozzám bemutatta; s az esküt a mai alólirt napon szabályszerűen letétvén, működését 1895. év december hó 14-én megkezdte.

Kelt Zilahon, 1895. december 14-én.

Szeőke Bálint,
kir. tszéki elnök.

1735—1895. eln. szám.

Hirdetmény.

A zilahi kir. törvényszék elnöke közölni teszi, hogy az állásáról leköszönt Balog Károly zilahi kir. közjegyzőnek közjegyzői irodája részére a debreceni közjegyzői kamarának 1895. év november hó 24-ik napján kelt 513—1895. kjsz. értesítése szerint helyettesül kinevezett Szentágy Miklós sz. somlyói kir. közjegyző, miután a Balogh Károly közjegyzői irodájában talált ügyiratokat, könyveket és egyéb tárgyakat átvette, hozzám érkezett jelentése szerint közjegyzői működését a zilahi közjegyzői kerületben 1895. december hó 5-ik napján megkezdte.

Zilah, 1895. december hó 14-én.

Szeőke Bálint,
kir. tszéki elnök.

Mária-czelli Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és állandóan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehellet, felfútság, savanyú, telbűfűgés, hasmenés, gyomorfégés, felesleges, nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgöröcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejtájánál, a mennyiben ez a gyomortól származott, gyomorüregtelenséget étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámoroidoknál.

Említt bajoknál a **Máriaczelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerész **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megnézni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valóságát bizonyítom”.

A **Máriaczelli gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Kapható Szilágy-Somlyón: **Balta Elemér** gyógyszerésztárában. — 52

R Á T H M Ó R

könyvkiadóhivatala és könyvkereskedése
Budapesten, Gizella-tér, a Haas-palotában.

Szerencsénk van a t. kaszinóknak, olvasó és más közművelődési egyleteket és irodalombarátokat figyelmeztetni, hogy kiadásaink egy részének:

50% és 40%-nyi áreszállítása

még érvényben marad.

De többi nagyszabású kiadásaink is a lehető legelőnyösebb feltételek alatt rendelkezhetők. Különösen ajánljuk a legújabbban megjelent: a világirodalom egyik legnagyobb szűz kiadását: Arany János balladái Zichy Mihály rajzaival, fényes díszkötésben 22 frt.

A világhírű illusztrált **Shakespeare**, Csiky G. magyarázataival, új, jutányos kiadásban 25 frt. Díszkötésben csak 35 frt! És a többi remekírók műveit számos fényes dísz-, vagy igen jutányos kiadásokban; a gazdagon illusztrált Teleki S., Hübner S., Stanley, Holub, Benyovszky-féle utazási műveket, stb. Ezek jegyzékével komoly reflectánsoknak szívesen szolgálunk.

Közel 40 éven át közbizalommal részesülő könyvkereskedésünk, az országos központi nagy könyvtárak, több száz budapesti és vidéki iskolai, közművelődési és kaszinói, Olvasó egyleti könyvtár, a polit. és tud. élet legtöbb kitűnőségének stb. szállítója, ezentúl is főcéllának fogja tekinteni az általános nyilvánuló népszerűséget fenntartani és mindenféle irodalmi megbízásokat a legnagyobb figyelemmel és lehető legjutányosabban eszközölni.

Az Antiquáriusok által hirdett minden művet legalább is azon áron, gyakran jutányosabban szállítunk új példányokban, mint a mely az ő katalógusaikban előfordul. Az egészségügyi hivatalok tapasztalatai bebizonyították, hogy a másod kézből vett könyvek a leghatásosabb terjesztői a ragályoknak.

Olcso bevásárlási forrás, üzlet felosztás folytán!

Tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy üzletemet teljesen felosztam, ebből kifolyólag a meglevő alább következő árucikkeket még a vételárnál is olcsóbb árban fogom számítani.

Iroda fogalmi, diósgyőri valódi és utánzott papírok, dobozos levélpapír és boríték igen nagy választékban, — mindenféle levélboríték, — réztoll Kuhn-féle és tollnyelek, üzleti könyvek, bevásárlási könyvecskék, többféle zsebnótiz, Harthmuth-féle írónok, rajzeszközök, rajzsinék és rajzpapírok, írőkák, gyakorlókönyvek, palatáblák és palavesszők.

Utazó bőröndök, kiegészítők, zsebtárcák, diszabimok, valódi Tax-féle és más kitűnő gyártmányú zsebkés és ollók, stíjer asztali kések és evőeszközök, revolver és Flóbert patronok, sétapálcák, finom nadrágtartók és szijak, Brünner-féle lámpák és páinkás készletek, kávé és theás csészék, — piperezappanok és igen sok itt fel nem sorolt háztartáshoz való cikkek.

Szíves pártfogást kérve, mély tisztelettel Sz-Somlyó, 1895. december hó.

Balló János,
Telegdy Márton-féle kereskedés.

A Csepegőben egy 5 holdas pusztaszőlő, gyümölcsös, és a Küliken egy 6 holdas tag, melyből 2 hold beültetett új szőlő, 1 hold igen szép gyümölcsös, 3 hold első osztályú szántóföld eladó.

Eladó még 2000 darab gyökeres Rípária, 2000 darab gyökeres Izabella, 1000 drb. oltott Oportó szőlő, 1000 drb. oltott Oportó gyökeres szőlő. 3-3

Olcso bevásárlási forrás, üzlet felosztás folytán!

DIVAT SZALON

divat- és szépirodalmi közlöny

Szerkeszti: Fanghné-Gyujtó Izabella és Szabóné-Nogáti Janka.

Divat Szalon megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Diszes, elegáns kiállítása s különösen művészi kivitelű színes divatcímlepe által disze min-

Divat Szalon ingyen mellékletével, az „Új Gyermeke-Divattal“ együtt 44-48 oldalra terjed.

Divat Szalon azonkívül, hogy divat képei: z uralkodó divat tükre, folyton közöl képeket Párisból, Londonból, Berlinből is. S ez által az idegen teszi.

Divat Szalon rendszeren közöl egyszerűbb toillétteket is és módot, utasítást nyújt a hölgyeknek arra, hogy ruháikat takarékosan s mégis eszesen kézi munkái változtatások, a rendes használatra szánt himzésektől kezdve a legirrkább, legdivatosabb új kézimunkáig mindet bemu-

Divat Szalon tatja s érthetően tanítja.

Divat Szalon Szépirodalmi része oly dus, és érdekes változatos, hogy minden más szépirodalmi lapot pótol Munkatársai közt ott van íródmunka-

Divat Szalon minden jelesse és gondot fordít arra, hogy a nők lapjába, tehetséges, kedvelt írónok is gyak- ran írjanak. A lap szelleme mindig tisztességes. Keresi a szépet, a nemesitőt s kizár minden frivol közleményt. Lapunkat fiatal lányok is bátran olvashatják.

Divat Szalon számról-számrá mutatja be kiválóbb hölgyek arcképeit: a művészet, irodalom s a jótékonykodás nevezetesebb nőalakjait. Ez évben különö- sen a jótékonykodás szerepvivőivel foglalkozik. Tervbe vette, hogy minden elsőrangú nőgyelet elnöknőjét művészi kivitelű arcképben mutatja be.

Divat Szalon állandó rovatot tart kérdések és feleletek közlésére. E rovat minden előfizetőnek teljesen díjtalanul áll rendelkezésére.

Divat Szalon rendszeren karácsonyi ajándékkal is kedveskedik. Ez évben egy rend- kívül diszes, elegáns szalon-naptárt küld állandó, és január 15-ig

Divat Szalon belépő előfizetőinek

Divat Szalon ennélfogva a legértelmesebb, legdiszesebb és legelőcsőbb divat- és szépirodalmi lap.

Divat Szalon Előfizetési ára: egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Divat Szalon kiadóhivatala kívánatra bárkinek küld mutatványszámokat ingyen és bérmentve.

„DIVAT SZALON“ kiadóhivatala
Budapest, Gizella-tér (Haas palota).

1-2

Megjelenik hetenkint egyszer.

PÁRISI DIVAT

DIVAT- ÉS CSALÁDI LAP.

A „Párisi Divat“ előfizetési ára:

Egész évre	8 frt.
Félévre	4 „
Negyedévre	2 „

Szerkeszti: GYÖRI LONA.

Kiadó és laptulajdonos:

LÉGRÁDI TESTVÉREK.

A „Pesti Hírlap“-pal együtt:

Egész évre	18 frt — kr.
Félévre	9 „ — kr.
Negyedévre	4 „ 50 kr.

Egy éve annak, hogy szétküldtük ertesítésünket a „Párisi Divat“ első évfolyamának megindulását jelentve. Most a második évfolyamba lépünk s az azóta letelt év megmutatta, hogy a művelt közön- ség csakugyan feltalálta a „Párisi Divat“-ban azt, a mit egy divatlaptól elvárhat. Mindenekelőtt saját jóíz- léséről adott bizonyítékot a közönség akkor, midőn felismerte a lapban az igazi választékos, előkelő párisi élet tükrét. Ennek terjesztése lesz a lap célja ezután is; képeinket ezután is Worth, Redfern és Mon- taillé műterméinek mintaruhái fogják szolgáltatni; külön ábrákon mutatjuk be ezenkívül a francia szín- házak művésznőinek öltözékeit, mert Párisban a di- vat ugyyszólván ott alakul meg a színpadon s ha a magyar közönség néhány nappal a premiére-ek szín- rehozatala után már meglátja ezeket a ruhákat, úgy a divatnak igazán a legutolsó termékeivel ismerkedik meg.

Épen, mivel a „Párisi Divat“ a francia izlés tükrözi vissza, azért sikerült neki a ma- gyar hölgyközönséget abban segíteni, hogy ruházatuk izléses, választékos le- gyen s mindamellett mégse tegye lehe- tetlenné a takarékoságot. Ez okozta azt, hogy a „Párisi Divat“-ot már az első év folyamán is a társadalomnak több rétege oly egyforma eli meréssel fogadta. — Cikkeink a ruházat, a la- kás, a társadalmi élet, a háztartás kö-

réből való kérdésekkel foglalkoznak, mint a tava- lyiak, melyek közül itt csak a következőkre utalunk: A salon berendezése; — a szobák világítása; — a kézimunkák mint a lakásdíszítés eszközei; — a virá- gok a lakásban; — a levélpapírosokról; — milyen hajviselet áll jól; — a hajhullás gyógyítása; — a kéz és az arc bőr ápolásáról; — a lakás tisztántar- tása; — a teázásról; — az estélyek.

Az ily tárgyú hosszabb cikkek kiegészítéséül szol- gálnak azután a párisi divattudósítások, a ruhák sza- básának pontos magyarázata; — továbbá a konyha és háztartás című rovatok, ezeken kívül pedig a szer- kesztői üzenetek is, melyekben örömmel válaszolunk ol- vasóink kérdéseire, valamint készségesen nyújtunk se- gítséget megrendeléseik elintézésében is. — Szépiro- dalmi mellékletünk illusztrált regényeket és elbeszélé- seket hoz.

A lap három nagy ívének tartalmán kívül van még a párisi mintaruhák szabását közlő szabás- minta-ív és a szép kiállítású színes divatkép is a lapban. Megjegyezzük még azt, hogy a „Párisi Divat“ nem hetekkel később hozza ugyanazt a tar- talmat, a mely a külföldi lapokban meg- van, hanem ugyanazon a napon jele- nik meg Budapesten, a mikor francia eredetije Párisban.

Egy mutatványszámmal kívá- natra szívesen szolgálunk.

A „PÁRISI DIVAT“ kiadóhivatala.

BUDAPEST, V. YÁCI-KÖRUT 78.

3360—895. tkv. szám.

Árverési hirdetés.

A tasnádi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság által közhírré tétetik, miszerint ifj. Szakács András végrehajtónak Czikle Mihály végrehajtást szenvedő ellen 588 frt 90 kr. tőke, ennek 1895. évi január 1-től járó 6% kamatai, 32 frt 65 kr. eddigi és ezuttal 11 frt 95 kr. b. megállapított költségek, továbbá Tivadar János végrehajtónak 70 frt tőke, ennek 1894. évi április 1-től járó 6% kamatai, és 19 frt 87 kr. költségek, — Czikle György végrehajtónak 197 frt 63 kr. tőke, ennek 1895. évi január 1-től járó 6% kamatai, és 22 frt 85 kr. költségek, — Bicz Demeter végrehajtónak 75 frt tőke, 26 frt 50 kr. és 7 frt 31 kr. költségek, végre Salamon József végrehajtónak 46 frt 74 kr. tőke, ennek 1895. évi április 4-től járó 6% kamatai, 2 frt óvási, 1/2% váltódíj, és 11 frt 90 kr. költségek behajtása céljából az érköri 17. sz. tjkben bejegyzett 177 hrszamu ingatlanból Czikle Mihályt megillető 1/2-ed része 81 frt 33 kr., továbbá az o. keszi 77. sz. tjkben bejegyzett 73. és 92. hrsz. ingatlanokból Czikle Mihályt megillető 1/2-ed részére 1325 frt kikiáltási ár mellett

árverés rendeltetvén el, árverési határidőül és pedig az érköri ingatlanra nézve 1895. évi december hó 28. napjának d. e. 9 órája Érköri községbe a községhez hoz, az o. keszi ingatlanokra nézve ugyanazon napnak d. u. 3 órája Keszi községbe, a községhez kitűzetik, mely alkalommal az árverés alá vett ingatlanok becsáron alól is eladhatók Venni szándékozők kötelesek bántatpénzül a kikiáltási ár 10%-át a kikiáltott kezéhez készpénzben, vagy óvadékképes államkötvényekben lefizetni.

A vételár 3 részletben, 15, 30 45 napi időközökben az árverés napjától járó 6% kamataival együtt a tasnádi kir. adóhivatalhoz lesz fizetendő. A bántatpénz az utolsó részletbe lesz betudandó. A jóváhagyott árverési feltételek többi része ezen tkvi hatóságnál, Érköri és Keszi községhezál megtekinthetők.

Végrehajtó utasítatik Páka László ügyvédje útján, hogy az árverési hirdetményt szabályszerűleg tétesse közé és az azt tartalmazó hírlappéldányt mutassa be.

Az árverés fogamatására jelen hirdetés kiállításától számított 30 nap eltelté után fog bírni végrehajtó kiküldetni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, Tasnádon, 1895. évi augusztus 31.

ELŐD,
kir. aljárásbíró.

Országos vásár Margitán. (Biharmegye.)

1896. évi január 8-án és 9-én baromvásár.

„ „ 10-én kirakóvásár.

KÉPES CSALÁDI LAPOK.

A legolcsóbb és azért a legelterjedtebb képes hetilap! Megjelenik minden héten bő szépirodalmi és ismeretterjesztő tartalommal és külön beküldhető regény-melléklettel.

Havonként kétszer „Hölgyek Lapja” című fél éves mellékletet ad, párisi divatképekkel és bő divattudósítással.

A „Képes Családi Lapok” olyan irányban és szellemben van szerkesztve, hogy ifjú és öreg külön s egyúttal élvezettel olvashatja.

A „Képes Családi Lapok”-ba a régi és újabb írói és költői gárda minden számot tevő tagja dolgozik.

A „Képes Családi Lapok”-nak regényei, elbeszélései, rajzai, humoreszkjei, költeményei, kedélymesítő olvasmányok. Irányai: a társadalom minden kérdéseire kiterjeszkedik Orvosi és egyéb cikkei pedig tanulságosak.

A „Képes Családi Lapok” minden évben négy regényt ad mellékletül, még pedig csinos színes borítékkal, éves előfizetőinek.

A „Képes Családi Lapok” borítéka szellemes és szórakoztató események, illetve kérdések és feleletek tárháza.

A „Képes Családi Lapok” előfizetői díjtalanul közölhetik gondolataikat az „előfizetők postájában.”

A „Képes Családi Lapok” képei lehetőleg alkalomszerűek, díszesek és tanulságosak.

A „Képes Családi Lapok” 1891. január első számával XVIII-ik évfolyamába lép.

Ez új évi számában következő érdekes és kiváló közlemények jelentek meg:

„Csendes világ”, regény, Beniczky Bajza Lenkétől; „Évforduló”, költemény Jámor Lajostól; „Régi történet”, beszély, Lauka Gusztávtól; „Hogyan ruházkodjunk télen?” orvosi cikk, dr. Fodor tanártól; „Bál után”, vig monolog, Oláh Györgytől; „A költő”, költemény, Feketi Sándortól; „Vörösek zenéje”, költemény, Rudnyánszky Gyulától; „Boldog új élet”, életkép, Mericzky Karossá Imától; „Megnyugtató történet”, freskó, Krudy Gyulától; „En is!” regény, Tolnai Lajostól.

Mutatószámokat bármikor szívesen küld a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala Budapest, Vadász-utca 14. saját házában.

Előfizetési árak:

A „Képes Családi Lapok”-ra a „Hölgyek Lapja” című divatlappal és a regénymelléklettel együtt:

Egész évre 6 forint.
Fél évre 3 forint.
Negyed évre 1 forint 50 kr.

Figyelemztetés. A ki 3 új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küld a kiadóhivatal.

Kérjük az előfizetéseket megújítását s lapunknak az ismerősök körében terjesztését. A ki az egész évre szóló hat frtyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak két regényt küldünk elismerésül. — és a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala, Budapest, Vadász-utca 14. szám.

Fontos!!

Hölgyek figyelmébe.

Különlegességek

u. m. kézimunka, művirágkellékek, gyermekruhák, felöltők, legújabb selymek, szallagok, csipkék, valamint rövidáru és legszebb ruhadiszek raktárát ajánlja a n. é. közönség szíves figyelmébe

Freyberger Albert

6—6 Nagyváradi,
Olaszi, Fő-utca (Bazár-épület.)

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettek.

3 arany, 15
ezüst érem
12 dísz- és
elismerő
okmány

Kwizda Ferencz János

Kwizda-féle

Korneuburgi marha-táppor,

több mint 40 év óta a legtöbb istállóban használatban, étvágyhiányról, rossz emésztésről, valamint teheneknél a tej javítása s a tejelő-képesség fokozása céljából.

Egy dobozzal 70 kr. fél dobozzal 35 krajczár.

Fő letét:

kerül. gyógyszerár Korneuburgban.

Védjegy

Védjegy.

roman kir. udv. szal-
lító.

Tessék a fennebbi
védjegyre ügyelni
s a vételnél határo-
zottan kifejezni:
Kwizda-féle
Korneuburgi
marha-táppor.

Kapható a
gyógyszertár-
rakban és
drogistáknál

HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZITT VÉGELADÁS!

Legkésőbb bevásárlási árás a

GÁMENTZY ÖDÖN ÍZLETÉBEN.

Üzletem teljes felhagyása végett a raktár mon lev összes árukat

GYÁRI ÁRON ELŐL

árusítom el, mire a nagyérdemű közönség szíves figyelmét eanél föl hívom.

Mindazon T. c. vevőimet, kiknek számlái nálam renzve nincsenek, kérem szíveskedjenek azt legkésőbb e hó végéig multhatatlanul rendezni.

Teljes tisztelettel:

GÁMENTZY ÖDÖN.